

Invenția se referă la pomicultură, și anume la un procedeu de conducere a pomului de piersic.

Este cunoscut procedeu de conducere a pomilor în livezi sub formă de fus zvelt (pillar). La astfel de pomi axului central i se păstrează poziția verticală cu ajutorul suporturilor (spalier sau pari lângă fiecare pom). Ramurile în jurul axului se mențin în poziție orizontală față de sol și după ce dau roadă se întineresc cu ciclul de 2...3 ani, păstrând diametrul coroanelor de circa 1,0...1,5 m. Anual, de 2...3 ori pe perioada de vegetație, în coroana pomilor se aplică tăierea de vară [1].

Dezavantajul acestui procedeu constă în aceea că, începând cu anii 4...6 de la plantare, înălțimea coroanelor se mărește cu mult, scade iluminarea părților de jos ale coronamentului, creșterea ramurilor noi după tăierile de întinerire a ramurilor care au rodit slăbește cu mult. Ca rezultat fructificarea se mută rapid spre vârful coroanelor, scade calitatea producției, cresc cheltuielile de muncă la îngrijirea livezii.

Se mai cunoaște procedeu de conducere a pomilor fructiferi, inclusiv a persicului, sub formă de „cordon înclinat”. Pomii, cu lungimea trunchiului de 30 cm, au axul înclinat sub un unghi de 35...45° față de verticală de-a lungul rândului. Pomii se conduc pe spalier cu 3 sârme, suplimentar se leagă câte o nuia groasă pentru dirijarea mai ușoară și mai corectă a axului [2].

Dezavantajul acestui procedeu constă în aceea că la înființarea unei astfel de plantații se cer cheltuieli enorme.

Soluția propusă reduce suficient cheltuielile prin aceea că pomii se conduc fără suporturi, totodată se păstrează în mare măsură avantajele acestui procedeu (axul înclinat, pomii cu o înălțime mai joasă, calitatea înaltă a producției pe tot volumul coronamentului, creșterea productivității muncii la recoltarea fructelor ș. a.).

Problema pe care o rezolvă procedeu, conform invenției, constă în obținerea coroanelor înclinate fără suporturi cu o așa structură și înălțime care să asigure calitatea înaltă a fructelor pe tot volumul coronamentului și scăderea suficientă a cheltuielilor la îngrijirea pomilor, ceea ce contribuie la creșterea productivității muncii la îngrijirea pomilor și la recoltarea fructelor.

Procedeu de conducere a pomului de piersic constă în formarea unei coroane înclinate sub un unghi de 35...45°, orientată în direcția vântului predominant, și include altoirea în primul an a portaltoluiului, crescut din sămbure plantat pe locul permanent, tăierea portaltoluiului la cep în primăvara anului doi, fixarea de cep a altoiului crescut de 15...20 cm lungime, înlăturarea tuturor lăstarilor anticipați de pe trunchi la o înălțime de 30...50 cm de la nivelul solului, tăierea de vară la 2...3 muguri a lăstarilor anticipați crescuți pe partea de sus a axului central înclinat și corectarea unghiului de înclinare a axului central prin ciupitul lăstarului de prelungire al acestuia.

Procedeu permite formarea coroanei înclinate fără suporturi și asigură stimularea proceselor active de regenerare a ramurilor și o calitate înaltă a fructelor.

Obținerea coronamentului de tip fus zvelt înclinat fără suporturi cu o așa structură și înălțime, asigură calitatea înaltă a producției pe tot volumul coroanei, ceea ce contribuie la creșterea productivității muncii la îngrijirea pomilor și la recoltarea fructelor.

Procedeu constă în aceea că axului central i se dă o înclinație care coincide cu direcția vântului predominant, stabilită cu ajutorul „rozei vânturilor”. Unghiul de înclinare se mărește până la 30...45° treptat pe măsura creșterii altoiului, care reprezintă viitorul ax al pomului. Altoiul la început are o poziție verticală, datorită faptului că se leagă de cepul format pe măsura creșterii, pe toată lungimea sa, formează lăstari anticipați în toate direcțiile. Până la înălțimea de 30...50 cm de la nivelul pământului toți lăstarii anticipați se elimină formând tulpina pomului (fig. 1). Altoiul, fiind de la început nelemnificat, pe măsura creșterii este supus acțiunii vântului și se înclină în direcția vântului predominant pe masivul dat, puterea și direcția vântului poate fi diferită, în funcție de amplasarea masivelor și de condițiile pedoclimatice. Ca regulă, înclinația axului este parțială și în medie nu depășește 20° de la verticală. De aceea suplimentar la tăierea de vară, pe toată lungimea axului în creștere, se scurtează toți lăstarii crescuți pe partea de sus a axului înclinat, ceea ce favorizează înclinarea lui (fig. 2, 3). Unghiul de înclinare a axului se corectează prin ciupitul lăstarului de prelungire a axului, favorizând creșterea lăstarului în aceeași zonă cu înclinație în direcția convenită (fig. 4). Astfel se formează coroana cu axul înclinat fără suporturi cu o înălțime mai joasă. În continuare, anual se aleg ramuri de rod și se întineresc cele care au rodit. În livadă toți pomii conduși conform invenției au o înclinație uniformă într-o direcție și sub unul și același unghi. Orientarea direcției înclinării coroanei-rând față de direcția rândurilor în livadă poate fi de 0...45° (fig. 5, unde A—direcția vântului predominant, B—direcția rândurilor de pomi în livadă). Ancorajul pomilor înclinați se asigură de către pivotul sistemului radicular care se dezvoltă în cazul plantării sămburilor și se păstrează, dacă pomii rămân pe locul permanent. La pomii care se mută, pivotul este tăiat și după plantarea lor în livadă nu se restabilește.

Invenția se explică cu ajutorul reprezentărilor grafice din fig. 1, 2, 3, 4 și 5.

Procedeu se realizează în felul următor. Primăvara se seamănă sămburii stratificați de migdal pe locul permanent în livadă. În lunile iulie-august se altoiește portaltoluiul la nivelul solului din partea vântului predominant. În primăvara anului doi portaltoluiul se taie la cep la 10...15 cm mai sus de locul altoiului. Altoiul crescut de 15...20 cm lungime se fixează de cep cu o legătură. Pe măsura creșterii altoiului se elimină toți lăstarii anticipați de pe trunchi la o înălțime de 30...50 cm de la nivelul solului, mai sus pe axul central se păstrează toți lăstarii anticipați. În prima decadă a lunii iunie se scurtează la 2...3 muguri de la bază toți lăstarii anticipați, crescuți pe partea de sus a axului central deja înclinat, în decada a treia a lunii iunie prima decadă a lunii iulie operația se repetă la lăstarii crescuți mai sus de zona unde s-a aplicat prima operație în verde pe lungimea axului, totodată se face corecția unghiului de înclinare a axului central. Dacă e necesar de corectat unghiul de înclinare, atunci se alege lăstarul anticipat în zona dată cu înclinația convenită, iar lăstarul de prelungire a axului central se ciupește. Primăvara anului trei de vegetație a

pomilor în livadă și în anii următori la tăiere, anual, se aleg ramuri bine dezvoltate pentru rod, ramurile care au rodit se întineresc la cepuri de înlocuire, ramurile care îndesesc coroana se răresc la inel. Anual se aplică tăierea de vară. Analiza structurii pomilor de 8 ani a arătat că înălțimea lor nu depășește 2...5 m, diametrul la baza coronamentului este de 2,0...2,5 m. Pomii sunt bine ancorați, pe toată lungimea de 3,0...3,5 m a axului central înclinat mai sus de trunchi anual se formează ramuri de rod bine dezvoltate datorită regimului îmbunătățit de iluminare și de aerare. Coroanele se mențin ușor în dimensiunile optime pentru schema de plantare 4,0...5,0 m x 1,5...3,2 m în funcție de vigoarea de creștere a pomilor de piersic la diferite soiuri.

Rezultatul constă în formarea coroanei înclinate fără suporturi, asigurându-se astfel stimularea proceselor active de regenerare a ramurilor și o calitate înaltă a fructelor pe tot volumul coroanelor, precum și scăderea substanțială (>30%) a cheltuielilor la îngrijirea livezii.